

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.676 van 16 januari 2018
in de zaak A. 223.944/XIV-37.582**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mieke Van den Broeck
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 december 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 194.535 van 30 oktober 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 18 december 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze vast dat verzoeker “niet dienstig [kan] voorhouden dat de verwerende partij niet afdoende rekening heeft gehouden met het belang van het kind, noch dat in de bestreden beslissing geen enkele motivering terug te vinden is over het hoger

belang van het kind”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst er daarbij op dat “[u]it de bestreden beslissing blijkt [...] dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de minderjarige kinderen van de verzoekende partij, met het feit dat zij de vluchtelingenstatus gekregen hebben via hun vader, dat hun moeder illegaal in België verblijft en dat zij hun vader, vergezeld van hun moeder, regelmatig bezoeken in de gevangenis” en dat “[u]it het bestreden besluit [...] voorts duidelijk [blijkt] waarom het hoger belang van de kinderen het terugwijzingsbesluit niet in de weg staat”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt tevens op dat “[d]e verzoekende partij [niet] [aan]toont dat deze motieven foutief of kennelijk onredelijk zijn, noch verduidelijkt zij met welke andere hogere belangen van de kinderen, behoudens het in hetzelfde land verblijven van vader en kinderen, de verwerende partij rekening had moeten houden en die een andere beoordeling, een andere belangenafweging, had kunnen rechtvaardigen”. Verzoeker gaat in zijn enige middel voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest en beperkt zich tot een theoretisch betoog betreffende de rechtstreekse werking van de verschillende bepalingen die het belang van het kind vooropstellen. Verzoeker richt zich daarmee op een motief van het bestreden arrest dat de strekking ervan niet kan hebben beïnvloed en hij toont op geen enkele wijze aan dat de beoordeling van het belang van de kinderen te dezen strijdig zou zijn met de door hem aangehaalde bepalingen. Het enige middel kan dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zestien januari tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams